GENERALINIO ADVOKATO
MANUEL CAMPOS SÁNCHEZ-BORDONA IŠVADA,
pateikta 2017 m. sausio 25 d.[1]

Byla C-437/15 P

Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)
prieš
Deluxe Laboratories, Inc.,

Deluxe Entertainment Services Group Inc.

„Apeliacinis skundas — Europos Sąjungos prekių ženklas — Prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „deluxe“ — Eksperto atsisakymas įregistruoti“

1. Įmonė *Deluxe Entertainment Services Group Inc.* (toliau – *Deluxe Inc.*)[2] prašė kaip Sąjungos prekių ženklą[3] įregistruoti žodį „deluxe“, pavaizduotą grafiniame elemente, siekdama juo žymėti didelį kiekį prekių ir paslaugų (daugiau kaip devyniasdešimt). Ekspertas ir Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) apeliacinė taryba prašymą atmetė, nes prašomas įregistruoti prekių ženklas neturėjo skiriamojo požymio minėtų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

2. Bendrasis Teismas, kuriam *Deluxe Inc.* apskundė Apeliacinės tarybos sprendimą, jį panaikino 2015 m. birželio 4 d. sprendimu (toliau – skundžiamas sprendimas)[4], nustatęs motyvavimo klaidą, nes, kaip nurodė Bendrasis Teismas, nebuvo atlikta prekių ženklo skiriamojo požymio analizė atsižvelgiant į visas prekes ir paslaugas arba bent jau į kategorijas, kurias jos gali sudaryti, nors tokia analizė yra privaloma.

3. EUIPO dėl Bendrojo Teismo sprendimo pateikė apeliacinį skundą, kuriame, reziumuojant, tvirtina, kad panaikintas sprendimas buvo tinkamai motyvuotas.

4. Apeliaciniame skunde keliami įvairaus pobūdžio klausimai, susiję su žymens „deluxe“, turinčio tam tikrą sąsają su reklama[5] arba giriamuoju aspektu[6], skiriamuoju požymiu, kalbant (bent jau apie kai kurias) prekes ir paslaugas, kurias juo siekiama apsaugoti, ir EUIPO galimybe absoliutaus atmetimo pagrindo atveju detaliai nenagrinėti prekių ženklo, kurį prašoma įregistruoti, ir minėtų prekių ir paslaugų ryšio.

1 — Originalo kalba: ispanų.

2 — Ši įmonė perėmė įmonę *Deluxe Laboratories, Inc.*

3 — Formuluotė „ES prekių ženklas“ vartojama 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių (OL L 341, 2015, p. 21), 1 straipsnio 2 dalyje. Toliau terminus „Europos Sąjungos prekių ženklas“ ir „ES prekių ženklas“ vartosiu kaip sinonimus.

4 — Sprendimas T-222/14, *Deluxe Laboratories / OAMI* (*deluxe*) (nepaskelbtas Rink., ES:T.2015:364).

5 — Teisingumo Teismas yra priėmęs daug sprendimų, susijusių su prekių ženklais, kuriuose naudojami reklaminiai šūkiai. Žr., be kita ko, 2004 m. spalio 21 d. Sprendimą *VRDT / Erpo Möbelwerk* (C-64/02 P, EU:C:2004:645, 35 punktas) ir 2010 m. sausio 21 d. Sprendimą *Audi / VRDT* (C-398/08 P, EU:C:2010:29, 45 punktas).

6 — Dėl teismo praktikos, susijusios su giriamojo pobūdžio žymenimis, žr. 2011 m. sausio 13 d. Sprendimą *Media-Saturn-Holding / VRDT* (C-92/10 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2011:15, 51 punktas) ir 2014 m. gruodžio 11 d. Sprendimą *FTI Touristik / VRDT* (C-253/14 P, nepaskelbtas Rink., toliau – *BigXtra*, EU:C:2014:2445, 35 punktas).

5. EUIPO apeliaciniame skunde remiasi tik Reglamento (EB) Nr. 207/2009[7] 75 straipsnio, siejamo su to paties teisės akto 7 straipsnio 1 dalies b punktu, pažeidimu. Taigi apeliaciniame skunde nenurodytos problemos, kurių galėtų kilti dėl absoliutaus atsisakymo įregistruoti Sąjungos prekių ženklus pagrindo, numatyto 7 straipsnio 1 dalies c punkte. Prie šio klausimo dar grįšiu.

I. **Teisinis pagrindas**

Reglamentas Nr. 207/2009

6. Reglamento 4 straipsnyje numatyta:

„[Sąjungos] prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, <…> jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų.“

7. 7 straipsnyje „Absoliutūs atsisakymo registruoti pagrindai“ nustatyta:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

a) 4 straipsnio reikalavimų neatitinkantys žymenys;

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;

c) prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui, ar kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms;

<…>

2. 1 dalies nuostatos taikomos, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Bendrijos.

<…>“

8. 75 straipsnyje „Sprendimus pagrindžiančių motyvų nurodymas“ nustatyta:

„Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiktai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

7 — 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, 2009, p. 1). Reglamentas Nr. 2015/2424 netaikytinas *ratione temporis*.

II. **Ginčo aplinkybės**

1. Faktinės aplinkybės, kuriomis pradėta byla

9. 2012 m. spalio 10 d. *Deluxe Inc.* pateikė paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą pagal Reglamentą Nr. 207/2009 šiam vaizdiniam žymeniui:

10. Minėtoje paraiškoje[8] nurodytos Nicos sutarties[9] 9, 35, 37, 39–42 ir 45 klasės prekės ir paslaugos, būtent[10]:

— 9 klasė: „Kino ir televizijos filmai: miuziklai, veiksmo (nuotykių) filmai, komedijos, drama, siaubo filmai, filmai šeimai, vaikams, animaciniai, sporto, dokumentiniai, reklaminiai, mokslinės fantastikos, istoriniai filmai, edukaciniai filmai, tiesioginė transliacija, kompiuterinės animacijos filmai, 2D, 3D, trileriai, visuomenės informavimo tarnybos pranešimai, vaidybiniai, nevaidybiniai filmai, realybės šou ir trileriai; miuziklų, veiksmo ir nuotykių filmų, komedijų, dramos, siaubo filmų, filmų šeimai, vaikams, animacinių filmų, sporto, dokumentinių, reklaminių, mokslinės fantastikos, istorinių filmų, edukacinių filmų, tiesioginių programų, kompiuterinės animacijos filmų, 2D, 3D, trilerių, visuomenės informavimo tarnybos pranešimų, vaidybinių, nevaidybinių filmų, realybės šou ir trilerių skaitmeninės laikmenos, būtent DVD, DVD HD, optiniai diskai; ir parsisiunčiami garso ir vaizdo įrašai iš kino filmų, televizijos programų ir vaizdo medžiagos“,

— 35 klasė: „Gabenamų krovinių kontrolė, kompiuterizuotas stebėjimas ir sekimas; kino filmų, televizijos programų reklama ir rinkodara; garso ir vaizdo pristatymų, susijusių su muzika, kino filmais, televizijos programomis ir reklama, parengimas; reklamoje naudojamų garsinių ir vaizdinių pristatymų ruošimas; vaizdo ir garso pranešimų pogamybinio montavimo paslaugos; prekių pateikimas rinkai; paslaugų administravimas, būtent informacijos, susijusios su audiovizualinių darbų filmo kūrėjų sąrašu ir subtitrais, vertimo perdavimas subrangovams; televizijos programų, kino filmų ir pranešimų bei komercinių, pramonės ir verslo turinio garso ir vaizdo paslaugų komercinės veiklos administravimas; mugių ir parodų, susijusių su pramogomis, televizija, programine įranga ir vaizdo žaidimais, organizavimas ir rengimas komerciniais ar reklamos tikslais; organizavimo paslaugos, būtent kinematografinio, vaizdo, garso, iliustracijų ar dokumentų turinio archyvų indeksavimas montažo pramonei, skaitmeninių archyvų, kuriuose yra kino, vaizdo, garso, fotografijos ar dokumentinio turinio, administravimas montažo pramonei; inventoriaus administravimas, būtent skaitmeninės rinkmenos, kurioje yra kino, vaizdo, garso, fotografijos ar dokumentinio turinio, lokalizavimas montažo pramonei; verslo administravimo paslaugos, būtent skaitmeninio turto ir intelektinės nuosavybės administravimas“,

— 37 klasė: „Filmų, juostų, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiunčiamų ir interneto laikmenų skaitmeninimo paslaugos, būtent filmų, juostų, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiunčiamų ir interneto laikmenų valymas“,

— 39 klasė: „Vaizdo kamerų, filmų, vaizdo įrašų, skaitmeninių laikmenų, duomenų apdorojimo įrangos ir jos priedų sandėliavimas ir pervežimas; kinematografinių, skaitmeninių ir vaizdo įrašų laikmenų sandėliavimas ir pervežimas, reklaminė medžiaga, susijusi su kino filmais, televizijos programomis ir reklama, būtent kostiumais, plakatais, šešėlių animacija, televizijos programomis ir reklama; skaitmeninių vaizdų ir vaizdo įrašų, kinematografinių įrašų ir skaitmeninių garso įrašų elektroninis sandėliavimas; filmų, televizijos programų, reklamos, skaitmeninio kino, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašomųjų, skaitmeninių ir interneto laikmenų sandėliavimas; pagrindinių vaizdo

8 — Paraiška paskelbta 2009 m. lapkričio 16 d. *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 2009/044.

9 — Peržiūrėta ir iš dalies pakeista 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartis dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti.

10 — Sprendime, parengtame proceso kalba (ispanų k.), prekės ir paslaugos apibūdinamos anglų k., taip pat jos buvo pateiktos ir ieškinyje Bendrajam Teismui. Todėl čia pateiktas vertimas nėra oficialus.

diskų, garso juostų ir originalių muzikos ir vaizdo CD-ROM sandėliavimas; laikmenų administravimas, būtent skaitmeninių archyvų, kuriuose saugoma kinematografinė, vaizdo, garso, fotografinė ir dokumentinė medžiaga, perkėlimas, archyvavimas ir pervežimas montažo pramonei; prekių pakavimas siekiant pervežti; produktų pristatymas sunkvežimiu; prekių ir paslaugų sandėliavimas ir saugojimas; prekių pakavimas kitiems, būtent muzikos, vaizdo įrašų, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašomųjų, skaitmeninių ir interneto laikmenų pakavimas; ir pakavimo paslaugos, skirtos garso, vaizdo ir duomenų įrašams, remiantis kitų asmenų specifikacijomis ir nurodymais“,

— 40 klasė: „Kino filmų, televizijos programų, reklamos ir vaizdo programų, įrašytų į vaizdajuostes, DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines ir interneto laikmenas dauginimas ir kopijavimas; kino filmų, įrašytų į vaizdajuostes DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines, parsisiunčiamas ir interneto laikmenas, atspaudų pozityvų ir negatyvų tvarkymas ir kopijavimas; negatyvų karpymas; spaudos mašinų ir aparatų, skirtų pramoniniam ryškinimui ir spaudai, naudojamų fotografijos, kino ir televizijos pramonėse, nuoma; nespalvotų juostų spalvų paryškinimas; filmų ir vaizdo įrašų subtitravimas; vaizdo įrašų skaitmeninės korekcijos paslaugos ir skaitmeninių vaizdų veidrodiniai atspaudai, būtent spalvų koregavimas ir kino, televizijos ir reklaminių filmų konvertavimas į vaizdo filmus; kinematografijos laikmenos ir kitų vaizdo įrašymo laikmenų kopijavimas, būtent filmų formato keitimas; ir užsakomoji skaitmeninių diskų gamyba; vaizdajuosčių, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašomųjų, skaitmeninių, parsisiunčiamų ir interneto laikmenų kopijavimas visais profesionaliais formatais; vaizdo paslaugos, būtent profesionalių vaizdajuosčių, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašomųjų, skaitmeninių, parsisiunčiamų ir interneto laikmenų tvarkymas ir kopijavimas; fotojuostelių ryškinimo paslaugos; filmų perkėlimo į juostas, DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines, parsisiunčiamas ir interneto laikmenas paslaugos, būtent kino, televizijos filmų ir reklamos filmų konvertavimas į vaizdajuostes, DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines, parsisiunčiamas ir interneto laikmenas; kino filmų ir kitų vaizdo laikmenų saugojimo ir apsaugos paslaugos, pavyzdžiui, skaitmeninė filmų apsauga ir restauravimas; garso, vaizdo ir duomenų įrašų spausdinimo paslaugos; kino, televizijos filmų ir reklamos apdorojimas ir spausdinimas; kino, televizijos filmų ir reklamos skaitmeninis konvertavimas iš 2D į 3D; laboratorijų eksploatavimas kino, televizijos filmų ir reklamos apdirbimui; laikmenų ir skaitmeninių duomenų formatavimas ir konvertavimas; skaitmeninis kino, televizijos filmų ir reklamos konvertavimas į vaizdajuostes, DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines ir interneto laikmenas; skaitmeninio filmų perkėlimo į juostas paslaugos, būtent filmų perkėlimas į DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašomąsias, skaitmenines, parsisiunčiamąsias ir interneto laikmenas“,

— 41 klasė: „Kino, televizijos filmų ir reklamos, skaitmeninių vaizdo įrašų ir vaizdajuosčių laboratorijų ir montažo paslaugos, būtent aukštos raiškos filmų skaitymas, skaitmeninis spalvų chronometražas, skaitmeninių vaizdo įrašų ir aukštos raiškos atvaizdų įrašymas lazeriu į juostą; skaitmeninės kino, televizijos filmų ir reklamos ir vaizdo tvarkymo paslaugos; skaitmeninių vaizdų apdorojimo paslaugos; skaitmeninis ir elektroninis kino, televizijos filmų ir reklamos vaizdų manipuliavimas; skaitmeninio vaizdo įrašymas į vaizdo juostas; vaizdo ir garso laikmenų gamyba, būtent vaizdo kasečių ir DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiunčiamųjų ir interneto laikmenų gamyba kitiems; televizijos, kinematografinių filmų, reklamos, vaizdo, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiunčiamųjų ir interneto laikmenų gamyba, būtent skaitmeninio kino, optinių ir skaitmeninių specialiųjų efektų kūrimas kitiems; garsinės produkcijos paslaugos; filmų montažo paslaugos; elektroninė kino, televizijos filmų ir reklamos gamyba, įrašant į vaizdajuostes, DVD, DVD HD, optinius diskus ir kitas įrašymo, skaitmeninių, parsisiuntimo ir interneto laikmenas; specialiųjų efektų vaizdajuostėms, DVD, DVD HD, optiniams diskams ir kitoms įrašymo, skaitmeninėms, parsisiuntimo ir interneto laikmenoms kūrimas; kino, televizijos filmų ir reklamos filmų kūrimas ir platinimas; vaizdajuosčių, įrašų, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiuntimo ir interneto laikmenų įgarsinimo paslaugų teikimas; pagalbos paslaugos, susijusios kino filmų gamyba ir platinimu; vaizdo

diskų, garso juostelių ir pastoviosios atminties kompaktinių diskų (CD-ROM), į kuriuos įrašyta muzika ir atvaizdai, gamyba; kino, televizijos filmų ir reklamos platinimo arba rodymo organizavimas; filmų, juostų, DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiuntimo ir interneto laikmenų platinimas; dubliavimo ir filmų montavimo paslaugos; vaizdo ir garso takelis kino filmams, televizijai ir reklamoms“,

— 42 klasė: „Kompiuterio programinės įrangos projektavimas ir tobulinimas; produktų moksliniai tyrimai ir tobulinimas; tinklaviečių administravimas kitiems; tinklalapių kūrimo paslaugos kitiems; skaitmeniniai vandens ženklai; grafikos dizaino paslaugos reklamai pramoginėje spaudoje; DVD meniu kūrimas kitiems; muzikos, vaizdo, DVD ir skaitmeninės laikmenos pakuočių kūrimas kitiems; filmų ir skaitmeninio vaizdo dauginimo, kopijavimo ir platinimo kokybės kontrolė kitiems; turinio kūrimo paslaugos, būtent interaktyvios programinės įrangos ir kito daugialypio turinio projektavimas ir tobulinimas; multimedijos gaminių projektavimas ir tobulinimas, būtent DVD meniu kūrimas kitiems; skaitmeninės rinkmenos, kurioje yra kinematografinis, vaizdo, garso, fotografijos ir dokumentų turinys, atkūrimas montažo pramonei; duomenų ir dokumentų perkėlimas iš fizinės laikmenos į elektroninę laikmeną; DVD, DVD HD, optinių diskų ir kitų įrašymo, skaitmeninių, parsisiuntimo ir interneto laikmenų kūrimo paslaugos; skaitmeninis filmų ir vaizdo duomenų suspaudimas; laikmenų ir skaitmeninių duomenų laikmenų suspaudimo paslaugos“,

— 45 klasė: „Pagalbos kino, televizijos ir reklamos pramonės produktų saugumo klausimais paslaugos, būtent produktų autentiškumo ir piratavimo atvejų nustatymas ir skaitmeninių duomenų įrašymas bei sekimas; saugus spausdinimas, būtent skaitmeninių duomenų bei laikmenų kodavimas, siekiant susekti jų nelegalios kopijos šaltinį, ir skaitmeninių duomenų bei laikmenų kodavimo ir perkodavimo paslaugos; kino, televizijos filmų ir reklamos kodavimas, siekiant susekti jų nelegalios kopijos šaltinį; įrašyto turinio apsaugos paslaugos; antipiratinių teisių valdymas, būtent produktų apsaugos paslaugos, teikiamos kino filmų, televizijos ir reklamos srityje; su saugumu susijusios technologijos ir paslaugos, būtent sekimo ir stebėjimo paslaugos, naudojamos užtikrinti, stebėti ir sekti užkoduotiems filmams nuo įsilaužimo, piratavimo ir klastočių; elektroninio turinio apsaugos paslaugos; moksliniai tyrimai ir technologijų plėtra, susiję su neteisėtų skaitmeninių vaizdo filmų, televizijos ir reklamos rinkmenų neteisėtu parsiuntimu ir saugojimu“.

11. 2013 m. birželio 13 d. sprendimu ekspertas atmetė paraišką dėl visų joje nurodytų prekių ir paslaugų remdamasis tuo, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktus prekių ženklas „deluxe“ neturi skiriamojo požymio ir informuoja vartotojus apie nagrinėjamų prekių ir paslaugų kokybę.

12. Apskundus eksperto sprendimą VRDT, šios tarnybos antroji apeliacinė taryba, 2014 m. sausio 22 d. priėmė sprendimą (toliau – ginčijamas sprendimas) remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktu, kuriuo patvirtino eksperto sprendimą ir pritarė jo argumentams, susijusiems su to paties straipsnio 1 dalies c punktu.

13. Apeliacinė taryba taip pat nusprendė, kad Europos Sąjungos dalyje, kurioje suprantama anglų kalba, žodinis elementas „deluxe” pats savaime neleidžia atskirti ieškovės prekių ir paslaugų nuo jos konkurentų prekių ir paslaugų, nes tai – bendras reklaminis ženklinimas ir juo tiesiog „teigiama, kad kokybė yra geresnė“. Apeliacinė taryba pridėjo, kad terminas „deluxe” priklauso terminų kategorijai, dėl kurių neturi būti suteikiamos monopolinės teisės į prekių ženklą, ir kad grafinio jo pavaizdavimo nepakanka, kad prekių ženklui būtų suteiktas skiriamasis požymis. Dėl šių priežasčių Apeliacinė taryba patvirtino eksperto sprendimą, kiek jame nurodyta, kad minėtas prekių ženklas informuoja vartotojus apie nagrinėjamų prekių ir paslaugų kokybę. Galiausiai ji atmetė teiginį, kad prekių ženklas įgijo skiriamąjį požymį dėl naudojimo Sąjungoje.

2. Skundžiamas sprendimas

14. *Deluxe Inc.* nesutiko su Apeliacinės tarybos sprendimu ir 2014 m. balandžio 10 d. pateikė dėl jo ieškinį Bendrajam Teismui.

15. Ieškinyje *Deluxe Inc.* teigė, kad ginčijamame sprendime padaryti penki pažeidimai, ir jais ji grindė atskirus panaikinimo pagrindus. Jos nuomone, Apeliacinė taryba pažeidė šias Reglamento Nr. 207/2009 nuostatas: 1) 75 straipsnį, kuriuo EUIPO nustatyta pareiga motyvuoti savo sprendimus; 2) 7 straipsnio 1 dalies b punktą dėl žymens skiriamojo požymio; c) 7 straipsnio 1 dalies c punktą dėl žymens apibūdinamojo požymio; 4) 7 straipsnio 3 dalį dėl naudojant galbūt įgyto skiriamojo požymio; 5) teisėtų lūkesčių, įgytų teisių apsaugos ir Bendrijos teisės aktų teisėtumo principus.

16. Bendrasis Teismas tik bendrai išnagrinėjo pirmus du ieškinio pagrindus[11], kuriuos įvertinęs pripažino ginčijamą sprendimą negaliojančiu ir priteisė iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

17. Skundžiamame sprendime primenama Teisingumo Teismo praktika, kuria remiantis, kai prašoma įregistruoti prekių ženklą įvairioms prekėms ir paslaugoms, Apeliacinė taryba privalo *in concreto* patikrinti, ar paraiškoje nėra nė vieno iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje išvardytų atsisakymo įregistruoti pagrindų kiekvienos iš minėtų prekių ir paslaugų atžvilgiu, ir gali padaryti skirtingą išvadą, nelygu nagrinėjamos prekės ar paslaugos. Todėl Apeliacinė taryba, atsisakydama įregistruoti prekių ženklą, savo sprendime turi pateikti išvadą dėl kiekvienos paraiškoje nurodytos prekės ir paslaugos, nesvarbu, kaip suformuluota ši paraiška. Tačiau kai tas pats atsisakymo pagrindas taikomas prekių ar paslaugų kategorijai ar grupei, kompetentinga valdžios institucija gali pateikti tik bendrus motyvus visoms nurodytoms prekėms ar paslaugoms[12].

18. Bendrojo Teismo teigimu, Apeliacinė taryba išnagrinėjo ženklo „deluxe“ skiriamąjį požymį neatsižvelgdama į kiekvieną paraiškoje nurodytą 9, 35, 37, 39–42 ir 45 klasės prekę ir paslaugą. Taigi visų jų atžvilgiu Apeliacinė taryba pateikė bendrus motyvus ir nenurodė, kad tarp jų yra pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja, dėl kurios jos sudaro homogeninę kategoriją, o tai prieštarauja teismo praktikai.

III. **Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai**

19. EUIPO apeliacinį skundą Teisingumo Teismo kanceliarija gavo 2015 m. rugpjūčio 10 d., o *Deluxe Inc.* atsiliepimą į apeliacinį skundą – 2016 m. balandžio 25 d.

20. EUIPO Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš *Deluxe Inc.* bylinėjimosi išlaidas.

21. *Deluxe Inc.* prašo Teisingumo Teismą atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias *Deluxe Inc.* patyrė abiejuose teismuose.

22. *Deluxe Inc.* prašymu, remiantis Procedūros reglamento 76 straipsnio 1 dalimi, 2016 m. lapkričio 9 d. įvyko teismo posėdis, jame dalyvavo abi šalys.

11 — Žr. skundžiamo sprendimo 22–24 punktus.

12 — Bendrasis Teismas nurodė, be kita ko, 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37 ir 38 punktai) ir pagal analogiją 2007 m. vasario 15 d. Sprendimą *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 32, 34 ir 38 punktai).

IV. **Šalių argumentai**

23. Apeliacinis skundas grindžiamas vieninteliu pagrindu, kurį sudaro dvi dalys. Pirmoje dalyje EUIPO nurodo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes jis apribojo Tarnybos galimybę pateikti bendrus savo sprendimų motyvus, ir nurodė, kad tokia galimybė galima tik tuo atveju, kai prekės ir paslaugos sudaro homogenines kategorijas. EUIPO teigimu, kai žymuo, kaip antai „deluxe“, iš karto perduoda reklaminio pobūdžio informaciją, kuri susijusi su visomis pramonės sritimis ir paslaugomis, norint jį atmesti, pakanka nurodyti bendrus motyvus. Toks motyvavimas leidžia jo adresatui ginčyti nurodytus argumentus ir taip pat leidžia Bendrajam Teismui atlikti teisėtumo kontrolę.

24. EUIPO nuomone, prekių ir paslaugų homogeniškumas taip pat nėra privaloma sąlyga: pakanka bendros savybės, kad būtų galima pateikti visiems bendrus motyvus. Šioje byloje bendra savybė yra ta, kad be išimties kiekviena prekė ir paslauga gali būti daugiau ar mažiau aukštos kokybės, taigi, terminui „deluxe“ būdingas geresnės kokybės įvardijimas, kalbant apie visas prekes ir paslaugas, suvokiamas kaip paprastas komercinis argumentas.

25. EUIPO savo teiginius grindžia Teisingumo Teismo motyvais, nurodytais byloje *BigXtra*[13], kurioje pripažinta pakankamai tiesioginė ir konkreti sąsaja tarp nurodytų prekių ir paslaugų[14] (t. y. visiems galėjo būti taikomos nuolaidos ar specialūs pasiūlymai), o tai leidžia pateikti bendrus motyvus. Atsižvelgiant į šią bendrą pastabą, žymuo „BigXtra“ būtų suprantamas kaip teigiamos šių prekių ir paslaugų savybės nurodymas, t. y. būtų suvokiamas kaip reklaminis pažadas.

26. EUIPO mano, kad skundžiame sprendime nesilaikoma Teisingumo Teismo praktikos[15], kai nurodoma, kad ginčijamame sprendime nepateikti motyvai. Bendrasis Teismas, paneigdamas giriamojo ir reklaminio pobūdžio žymens „deluxe“ savybės, taikytinos visoms nagrinėjamoms prekėms ir paslaugoms, svarbą, padarė teisės klaidą.

27. EUIPO nuomone, Apeliacinė taryba pakankamai paaiškino priežastis, kodėl „deluxe“ neturi skiriamojo požymio kiekvienos prekės ir paslaugos atžvilgiu. Šios priežastys leido[16] *Deluxe Inc*. ginčyti tai, kad prašomas įregistruoti žymuo būtinai suprantamas kaip paprasčiausias aukštos kokybės požymis arba kaip reklaminis pagyrimas dėl aukštos kokybės.

28. EUIPO mano, kad Apeliacinei tarybai keliamas reikalavimas atlikti išsamią prekių ir paslaugų (taip pat ir jų kategorijų) analizę lemtų sistematinį ir formalų pagrindinio atmetimo pagrindo pakartojimą, t. y. kad žymuo neturi skiriamojo požymio kiekvienos iš jų atžvilgiu. Toks pakartojimas visiškai nepapildytų argumento, kuriuo grindžiamas atsisakymas įregistruoti prekių ženklą (skiriamojo požymio nebuvimas).

29. Galiausiai EUIPO teigia, kad Bendrasis Teismas keliuose sprendimuose pripažino, kad tam tikri reklaminiai šūkiai, susiję su įvairiomis prekėmis arba paslaugomis, neturi skiriamojo požymio, jeigu žymuo iš karto suvokiamas kaip paplitęs reklaminis pranešimas, kuris neišvengiamai taikytinas visoms prekėms ir paslaugoms[17].

13 — 2014 m. gruodžio 11 d. nutartis (C-253/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2445, 48 ir 49 punktai).

14 — Minėtoje byloje prekės ir paslaugos, kurioms buvo prašoma suteikti prekių ženklo apsaugą, priklausė Nicos sutarties 16, 35, 39, 41, 42 ir 43 klasėms.

15 — Be kita ko, sprendimo 23 ir 24 punktai.

16 — Todėl pareiga motyvuoti taip pat įvykdyta.

17 — Bendrojo Teismo sprendimai: 2008 m. kovo 12 d. Sprendimas *Suez / VRDT (Delivering the essentials of life)* (T-128/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2008:72, 33 punktas), 2014 m. kovo 25 d. Sprendimas *Deutsche Bank / VRDT (Leistung aus Leidenschaft)* (T-539/11, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:154, 16 punktas) ir 2014 m. gruodžio 12 d. Sprendimas *Wilo / VRDT (Pioneering for You)* (T-601/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1067, 37 punktas).

30. Antroje apeliacinio skundo vienintelio pagrindo dalyje EUIPO pritaria plačiai homogeniškumo sąvokai bendrų motyvų nurodymo sumetimais. Pakanka, kad nagrinėjamos prekės ir paslaugos turėtų bendrą savybę, kuri galėtų būti priskiriama net prekėms arba paslaugoms, kurios priklauso absoliučiai skirtingoms sritims, ir kuri nebūtinai kyla iš prekių ir paslaugų panašumo pagal jų pobūdį arba tikslą. EUIPO nesutinka su ryšio nustatymu tarp „homogeninės kategorijos“ buvimo ir prekių ir paslaugų aprašymo, kaip tai padaryta skundžiamame sprendime [18].

31. EUIPO teigia, kad nors teismo praktikoje [19] reikalaujama pakankamai tiesioginės ir konkrečios sąsajos tarp prekių ir paslaugų, kad jos sudarytų kategoriją, kuri būtų pakankamai homogeninė (ir tai leistų pateikti bendrus motyvus), joje nenurodyta, koks turėtų būti sąsajos pobūdis, o tik paprasčiausiai įvardijamas tokios sąsajos poreikis. EUIPO pabrėžia, kad iš teismo praktikos [20] taip pat nematyti, kad būtų iš anksto nustatyti homogeniškumui įvertinti tinkami išsamūs ir kumuliacinio pobūdžio kriterijai.

32. Kadangi skundžiame sprendime reikalaujama, kad homogeniškumo kriterijų būtų galima nustatyti iš prekių ir paslaugų, dėl kurių *Deluxe Inc*. pateikė paraišką dėl prekių ženklo apsaugos, aprašymo, Bendrasis Teismas neteisingai išaiškino prekių arba paslaugų „pakankamai homogeninės“ kategorijos, naudojamos teismo praktikoje, sąvoką, taigi ir „pakankamai tiesioginės ir konkrečios sąsajos“, kad būtų sudaryta tokia kategorija, sąvoką.

33. Tačiau bendra Apeliacinės tarybos šioje byloje nustatyta savybė (t. y. kad „visos prekės gali būti laikomos „aukštos“ kokybės prekėmis, o visos paslaugos gali būti laikomos „aukštą kokybę“ užtikrinančiomis paslaugomis“) [21], net jeigu jos negalima tiesiogiai nustatyti iš prekių ar paslaugų aprašymo, nes tai yra jas apibrėžianti išskirtinė savybė, yra pakankamas kriterijus, kad visos prekės ir paslaugos būtų laikomos priklausančiomis homogeninei kategorijai ir todėl būtų galima pateikti bendrus motyvus. Bendrasis Teismas nepaaiškino priežasčių, dėl kurių ši bendra savybė nepagrindžia pakankamai tiesioginės ir konkrečios sąsajos.

34. *Deluxe Inc*. ginčija EUIPO argumentus. Iš esmės *Deluxe Inc*. neigia, kad, atitinkamos visuomenės požiūriu, jos prekių ženklas yra giriamojo pobūdžio nagrinėjamų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

35. Dėl pirmosios apeliacinio skundo dalies *Deluxe Inc*. mano, kad Tarnyba neteisingai remiasi Nutartimi *BigXtra* [22]. Nereikėtų minėtos bylos prilyginti šiai bylai, nes byloje *BigXtra* buvo nustatyta, kad minėtas žymuo „giria“ prekių pardavimo *būdus*. *Deluxe Inc*. ginčija ir EUIPO cituojamų sprendimų, susijusiu su reklaminiais šūkiais [23], taikymą, nes skiriasi bylų, kuriose jie priimti, ir šios bylos kontekstas.

36. Dėl antros apeliacinio skundo dalies *Deluxe Inc*. tvirtina, kad prekės ir paslaugos, dėl kurių pateikė paraišką įregistruoti žymenį, nėra homogeninės ir kad bet kuriuo atveju EUIPO nenurodė priežasčių, dėl kurių jos galėtų būti tokiomis laikomos. Manydama, kad tikroji šios bylos esmė – giriamasis ginčijamo žymens pobūdis, *Deluxe Inc*. pateikia prekių ir paslaugų pavyzdžių, kai žodžiu „deluxe“ neišreiškiamas giriamasis požymis.

37. Teismo posėdyje *Deluxe Inc*. kaltino EUIPO tiesiog pritaikius visoms paraiškoje nurodytoms prekėms ir paslaugoms pernelyg bendrą teiginį, pagal kurį terminas „deluxe“ neturi skiriamojo požymio.

18 — 20 ir 21 punktai.

19 — Skundžiamo sprendimo 17 punktas, kuriame daroma nuoroda į 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 40 punktas), 2009 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Zuffa / VRDT (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP)* (T-118/06, EU:T:2009:100, 28 punktas) ir 2009 m. rugsėjo 23 d. Sprendimą *France Télécom / VRDT* (T-396/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2009:353, 28 punktas).

20 — Nuoroda į 2010 m. kovo 18 d. Nutartį *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 46 punktas).

21 — Ginčijamo sprendimo 23 punktas.

22 — 2014 m. gruodžio 11 d. nutartis (C-253/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2445).

23 — Žr. šios išvados 29 punktą ir atitinkamą išnašą puslapio apačioje.

38. Siekdama pagrįsti tai, kad šioje byloje, bent jau kiek tai susiję su keliomis prekėmis ir paslaugomis, reikėjo atlikti išsamią žodžio „deluxe“ reikšmės analizę, *Deluxe Inc*. pabrėžė, kad: a) viena vertus, tarp jų yra prekių ir paslaugų, kurios nepasižymi tokiu kokybės spektru, kurio pakaktų suprasti, kad, jei jos būtų pažymėtos prekių ženklu, tokia sąvoka galėtų nurodyti kokybę ir prabangą [24]; b) kita vertus, klientai, galintys įsigyti šių prekių ir paslaugų, yra specialistai, kurie yra labai dėmesingi, ir jiems žodis „deluxe“ nebūtų aliuzija į geresnę kokybę. Tokiomis aplinkybėmis nederėtų visiškai atmesti prekių ženklo skiriamojo požymio buvimo prieš tai neatlikus jo analizės minėtų prekių ir paslaugų atžvilgiu.

V. **Analizė**

39. Man atrodo naudingiau kartu nagrinėti abi teisės klaidas, kurios nurodytos vieninteliame apeliacinio skundo pagrinde. Jų atskyrimas būtų pernelyg dirbtinis, nes, tiesą sakant, kalbama apie tą patį teisinį pažeidimą, o ginčas susijęs su labai aiškia problema: bendrų motyvų EUIPO priimtame sprendime nurodymo leistinumo šioje byloje klausimu. „Pakankamai homogeninės [prekių arba paslaugų] kategorijos“, kuriai galima būtų taikyti tokius motyvus, sąvokos išaiškinimas yra tik dar vienas (papildomas) šio ginčo apsektas.

40. Teisingumo Teismo praktikoje suformuluoti principai šioje byloje aiškinami (ir, manau, teisingai) skundžiame sprendime [25]. Apibendrinęs pagrindinius jų elementus, remsiuosi jais kaip prielaidomis nagrinėdamas apeliacinį skundą.

41. Kai pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktą EUIPO nagrinėja žymens, kurį prašoma įregistruoti įvairioms prekėms arba paslaugoms, skiriamąjį požymį: a) EUIPO nagrinėja, ar žymuo tinka toms prekėms ar paslaugoms kaip susijusioms su tam tikra įmone identifikuoti ir atskirti jas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų [26]; b) jeigu žymuo turi skiriamąjį požymį, jį reikia išnagrinėti paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų atžvilgiu ir kiekvienos iš jų atveju galima padaryti skirtingas išvadas [27]; ir c) atsisakymo įregistruoti atveju sprendimas turi būti motyvuotas iš esmės dėl kiekvienos iš minėtų prekių ar paslaugų [28].

42. Tačiau pagal šias taisykles leidžiama viena svarbi išimtis: jeigu EUIPO mano, kad tas pats atsisakymo įregistruoti pagrindas gali būti taikomas prekių ar paslaugų kategorijai arba grupei, EUIPO gali pateikti bendrus motyvus dėl jų visų [29].

43. Iš tiesų ta pati teismo praktika turi poveikį būtinybei vertinti skiriamąjį požymį, atsižvelgiant į atitinkamos visuomenės suvokimą [30], ši aplinkybė, nors ir mažiau svarbi, gali daryti įtaką sprendžiant ginčą.

44. EUIPO mano, kad, reikalaudamas motyvuoti prekių ženklo „deluxe“ įregistravimo atmetimą dėl kiekvienos paraiškoje nurodytos prekės arba paslaugos, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes žodžio giriamasis pobūdis pateisino bendrą vertinimą. Šiame kontekste EUIPO kritikuoja tai, kad prekių ir paslaugų „pakankamai homogeninės“ kategorijos sąvoka buvo taikoma skundžiame sprendime, ir mano, kad toks taikymas prieštarauja teismo praktikai.

24 — Kaip pavyzdžius *Deluxe Inc*. nurodė: skaitmeninio turto ir intelektinės nuosavybės administravimą (35 klasė); vaizdo kamerų sandėliavimą ir pervežimą (39 klasė); laboratorijų eksploatavimą kino, televizijos filmų ir reklamos apdirbimui (40 klasė); skaitmeninės rinkmenos su kino turiniu atkūrimą (42 klasė) ir mokslinius tyrimus ir technologijų plėtrą, susijusius su neleistinų skaitmeninių vaizdo filmų, televizijos ir reklamos rinkmenų neteisėtu parsiuntimu ir saugojimu (45 klasė).

25 — Konkrečiai 15–18 punktai.

26 — 2008 m. gegužės 8 d. Sprendimas *Eurohypo / VRDT* (C-304/06 P, EU:C:2008:261, 59 punktas).

27 — 2007 m. vasario 15 d. Sprendimas *BVBA Management, Training en Consultancy* (C-239/05, EU:C:2007:99, 32 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

28 — 2010 m. kovo 18 d. Nutartis *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 37 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

29 — 2010 m. kovo 18 d. Nutartis *CFCMCEE / VRDT* (C-282/09 P, EU:C:2010:153, 38 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

30 — Bendrasis Teismas tai teisingai nurodo skundžiamo sprendimo 18 punkte.

45. Tokiomis sąlygomis problema geriau suprantama, jeigu, atsižvelgiant į procesinę seką, ji susiejama su momentu, kai EUIPO turėjo išnagrinėti prašytą įregistruoti žymenį.

46. Pirmiausia, kaip minėjau, EUIPO turi *in concreto* patikrinti, ar žymeniui, atsižvelgiant į prekes ir paslaugas, netaikomas nė vienas iš Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalyje nurodytų atsisakymo įregistruoti pagrindų. Žymens skiriamojo požymio analizė turi būti griežta ir išsami, t. y. ji neturi apsiriboti galimu minimaliu patikrinimu [31], nes tai pažeistų teisinio saugumo ir gero administravimo principus, kurie draudžia neteistą teisinių kriterijų neatitinkančių prekių ženklų registraciją [32].

47. Išskirtinis atvejis būna, kai prašomi įregistruoti prekių ženklai yra sudaryti „iš žymenų ar nuorodų, kurie taip pat naudojami kaip reklaminiai šūkiai, kokybės nuorodos ar formuluotės, skatinančios pirkti prekes ar paslaugas, kurioms prekių ženklas skirtas.“ Teisingumo Teismas griežtai neatmeta galimybės juos įregistruoti [33].

48. Teisingumo Teismas mano, kad „žodinio prekių ženklo pagiriamoji konotacija neužkerta kelio jo tinkamumui garantuoti vartotojams juo žymimų prekių ar paslaugų kilmę. Taigi suinteresuotoji visuomenė gali suvokti tokį prekių ženklą kartu kaip reklaminę frazę ir kaip prekių ar paslaugų komercinės kilmės nuorodą. Tai reiškia, kad jeigu ši visuomenė suvoks prekių ženklą kaip tokios kilmės nuorodą, aplinkybė, kad jis kartu ar net pirmiausia bus suvokiamas kaip reklaminė frazė, neturės reikšmės jo skiriamiesiems požymiams.“ [34]

49. Šios citatos paimtos iš teismo praktikos, susijusios su žodiniais prekių ženklais, sudarytais iš nuorodų ar žymenų, kurie naudojami kaip reklaminiai šūkiai arba kokybės nuorodos, kuriuos prašoma įregistruoti. Tačiau nors Teisingumo Teismas pabrėžė, kad „skiriamųjų požymių nustatymo sunkumai, kuriuos šie prekių ženklai galėtų sukelti <…> ir į kuriuos yra teisėta atsižvelgti“, nepateisina jų nagrinėjimo šalia „specialių kriterijų, papildančių arba nukrypstančių“ nuo bendrųjų kriterijų [35].

50. Tokiomis aplinkybėmis juo labiau reikėtų taikyti bendruosius kriterijus, siekiant įvertinti prekių ženklų, kuriuose, be žodinių elementų, vartojami ir grafiniai, t. y. vaizdinių prekių ženklų, skiriamąjį požymį. Būtent taip yra nagrinėjamu atveju, nes prašoma įregistruoti prekių ženklą, sudarytą iš fonetinio arba žodinio elemento (žodis „deluxe“) ir grafinio elemento (apskritimas raudoname fone, kurio kontūrai prie kraštų išsiskiria ir kurio centre yra žodis „deluxe“).

51. Žinoma, gali būti žymenų, neturinčių jokių skiriamųjų požymių. Tarp jų, labai tikėtina, yra kai kurie reklaminiai šūkiai ir, kas dar labiau tikėtina, tam tikros giriamojo pobūdžio nuorodos. Logiška, kad jeigu vieni ir kiti akivaizdžiai negali lemti skiriamojo požymio arba visiškai negali jo sukurti, kompetentingos institucijos juos atmeta be jokio tolesnio (nenaudingo) tyrimo prekių ir paslaugų, kurioms jais siekta suteikti apsaugą, atžvilgiu.

52. Manau, kad EUIPO yra teisi *in abstracto* pritardama tokiam požiūriui, nes konstatavus, kad nėra jokio skiriamojo požymio, kuris galėtų būti taikomas visoms prekėms ir paslaugoms, neaišku, kodėl reikėtų reikalauti tokio skiriamojo požymio tolesnio (ne)buvimo vertinimo dėl tam tikrų pavienių prekių ar paslaugų. Vertinant iš tos pačios perspektyvos, atsisakymas įregistruoti naują prekių ženklą būtų pakankamai pagrįstas, o sprendimas pakankamai motyvuotas, jeigu jame būtų nurodytas akivaizdus ir visiškas („universalus“) prekių ženklo, kurį prašoma įregistruoti, netinkamumas.

31 — Teisingumo Teismas implicitiškai atmetė kompetentingos institucijos galimybę atlikti pačią paprasčiausią skiriamojo požymio analizę, kuri leistų įregistruoti bet kurį žymenį, jeigu tik būtų menkiausia galimybė atskirti jį nuo konkurentų žymenų. Žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimą *DKV* (C-104/00 P, EU:C:2002:506, 13 ir 20 punktai).

32 — 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimas *Libertel* (C-104/01, EU:C:2003:244, 59 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

33 — 2004 m. spalio 21 d. Sprendimas *VRDT / Erpo Möbelwerk* (C-64/02 P, EU:C:2004:645, 41 punktas).

34 — 2010 m. sausio 21 d. Sprendimas *Audi / VRDT* (C-398/08 P, EU:C:2010:29, 45 punktas).

35 — 2010 m. sausio 21 d. Sprendimas *Audi / VRDT* (C-398/08 P, EU:C:2010:29, 45 ir 38 punktai).

53. Skundžiame sprendime nurodyta teismo praktika turėtų būti patikslinta, kai prekių ženklas neleidžia atskirti vienos įmonės prekių arba paslaugų nuo kitos įmonės prekių ar paslaugų iki tokio tikrumo lygio, kad be klaidos rizikos jį galima laikyti akivaizdžiu netinkamumu, nepriklausomai nuo prekių ir paslaugų, kurioms žymėti jis skirtas.

54. Tačiau šios sąlygos nebuvo įvykdytos prekių ženklo „deluxe“ atveju dėl dviejų priežasčių. Pirmoji (tikriausiai mažiau svarbi) priežastis yra ta, kad šiuo atveju kaip nuorodą į geresnę kokybę visuomenė galėtų suprasti mišrų arba vaizdinį žymenį, kuris, be paprasčiausio pagiriamosios informacijos priėmimo, dėl savo pobūdžio reikalauja papildomos jutimo arba intelektinės pastangos. Taigi ši pastanga gali būti vienas iš veiksnių, kurie nusveria svarstykles į skiriamojo prekių ženklo „deluxe“ požymio buvimo pusę, bent jau kiek tai susiję su kai kuriomis prekėmis ir paslaugomis, kurioms minėtu prekių ženklu siekiama suteikti apsaugą.

55. Antroji priežastis susijusi su žodžio „deluxe“ reikšme, kuria būtent ir daroma nuoroda (ir tik kai kuriose šalyse) į tai, kas prabangu ar ištaiginga; tokios savybės gali būti priskiriamos tam tikroms prekėms arba paslaugoms [36], bet ne toms prekėms arba paslaugoms, kurių naudojimas pats savaime yra su tomis savybėmis nesusijęs [37]. Iš to matyti, kad žymuo, kurį buvo prašoma įregistruoti Bendrijoje, galėjo turėti skiriamąjį požymį, bent jau kai kurių iš minėtų prekių ar paslaugų atžvilgiu.

56. Be to, tai pripažino ir įvairios Sąjungos valstybių narių (ir kitų valstybių) nacionalinės tarnybos [38], ir pati EUIPO minėto prekių ženklo „deluxe“ [39] ir panašių prekių ženklų, susijusių su įvairiomis prekėmis ar paslaugomis, atveju. Aišku, kad tokie precedentai nėra saistantys, bet gali būti vertinami kaip pavyzdys, kad tokio prašomo įregistruoti žymens EUIPO neturėtų *a priori* bendrai atsisakyti įregistruoti (kitaip tariant, atskirti jį nuo sąsajos su atskiromis prekėmis ar paslaugomis) remdamasi tuo, kad jis neturi jokio skiriamojo požymio [40].

57. Iš tikrųjų teismo praktikoje pripažinta, kad valstybių narių praktika, kuri gali būti reikšminga atliekant vertinimą Sąjungos lygiu, yra naudingas veiksnys, į kurį Tarnyba gali atsižvelgti vertindama žymens skiriamąjį požymį [41].

36 — EUIPO bandė prabangą prilyginti gerai kokybei, tačiau tokia semantinė asociacija nėra nei akivaizdi, nei neišvengiama. Gali būti net ir kasdienio naudojimo prekių, kurios yra aukštos kokybės (pavyzdžiui, vanduo) ir kurios nebūtinai yra prabangos prekės. Ir atvirkščiai, galima įsivaizduoti prabangos prekes arba paslaugas („prabangos“ visų pirma dėl jų retumo arba išskirtinumo), kurios nebūtinai yra išskirtinės kokybės.

37 — Būtų sudėtinga kalbėti, pavyzdžiui, apie „prabangią“ skaitmeninio duomenų suspaudimo sistemą arba „prabangias“ piratinio skaitmeninio turinio sekimo paslaugas, nors paminėtos tik dvi paslaugos iš tų, kurias buvo norima apsaugoti ginčijamu prekių ženklu.

38 — Teismo posėdyje *Deluxe Inc*. patvirtino tai, ką jau buvo nurodžiusi EUIPO apeliacinei tarybai ir kas nebuvo užginčyta, t. y. kad byloje ginčijamas žymuo buvo įregistruotas Ispanijoje, Italijoje, Australijoje, Kanadoje, Jungtinėse Valstijose ir Jungtinėje Karalystėje, o tai rodo jam „būdingą išskirtinumą“.

39 — Kalbama apie vaizdinį prekių ženklą „deluxe“ Nr. 006891949, kurį sudaro šis žodis, nurodytas raudonos spalvos apskritime. *Deluxe Entertainment Services Group Inc*. pateikus paraišką 35, 39, 40, 41, 42 ir 45 klasių prekėms, kurios yra analogiškos prekėms, kurioms skirtas šioje byloje ginčijamas žymuo, EUIPO leido minėtą prekių ženklą įregistruoti.

40 — Tai nereiškia, kad prekių ženklas „deluxe“ tam tikrų atskirų prekių atžvilgiu negali neturėti skiriamojo požymio. Būtent tai Bendrasis Teismas konstatavo už skundžiamą sprendimą ankstesniame sprendime, priimtame 2014 m. gruodžio 17 d. *Lidl Stiftung / VRDT (Deluxe)* (T-344/14, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:1097, 28 punktas).

41 — Generalinio advokato Ruiz-Jarabo Colomer išvada, pateikta byloje *DKV* (C-104/00 P, EU:C:2002:288, 91 punktas), kuri beveik pažodžiui pakartojama 2002 m. rugsėjo 19 d. sprendimo 39 punkte (EU:C:2002:506).

58. Tiksliau kalbant, Teisingumo Teismas pripažino, kad per protesto procedūrą „taip pat negalima konstatuoti, atsižvelgiant į žymenį, tapatų valstybėje narėje saugomam prekių ženklui, tokio absoliutaus atmetimo pagrindo, kaip skiriamojo požymio nebuvimo, numatyto Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkte ir direktyvų 89/104 ir 2008/95 [direktyvos [42] valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti] 3 straipsnio 1 dalies b punkte“ [43].

59. To, kas išdėstyta, mano nuomone, pakanka, kad nepritarčiau prielaidai, kuria paremti argumentai, kuriais grindžiamas apeliacinio skundo pagrindas. Šie argumentai paremti teiginiu (visiškas žymens „deluxe“ skiriamojo požymio nebuvimas bet kurios prekės ar paslaugos atžvilgiu) [44], kurį paprasčiausiai reikia laikyti neįrodytu. Kadangi netenkinama ši esminė sąlyga, savaime suprantama, kad apeliacinis skundas negali būti patenkintas, nes esant žymeniui, kuris galbūt galėtų išskirti prekes ar paslaugas, prieš įregistruojant prekių ženklą, atlikdama patikrinimą, EUIPO privalo nustatyti, ar jis turi skiriamąjį požymį tokių prekių ar paslaugų, vertinamų atskirai arba suskirstytų į kategorijas, atžvilgiu (ir nurodyti motyvus).

60. Taigi subsidiariai išnagrinėsiu [45] EUIPO prieštaravimus, išreikštus dėl skundžiamo sprendimo, kiek tai susiję būtent su Apeliacinės tarybos priimto sprendimo motyvavimu ir „homogeninės kategorijos“ sąvoka, tačiau atkreipiu dėmesį į tai, kad jos pozicija yra ne visai nuosekli, nes galimas tik vienas iš dviejų variantų: arba sąvoka „deluxe“ neturi jokio skiriamojo požymio, o tokiu atveju jokios reikšmės neturi tai, ar prekės ir paslaugos, kurioms ji naudojama, gali būti priskirtos prie vienos, ar kelių grupių arba kategorijų, ir tai, koks yra jas charakterizuojantis elementas, arba, atvirkščiai, jeigu minėta sąvoka tam tikrais atvejais gali turėti skiriamąjį požymį, neišvengiamai reikia išnagrinėti (atskirai arba kategorijomis) atitinkamas prekes ir paslaugas, o EUIPO to nepadarė.

61. Bendrasis Teismas mano, kad pagiriamasis ir reklaminis sąvokos „deluxe“ pobūdis („jeigu ši aplinkybė būtų įrodyta“) [46] nepateisino Apeliacinės tarybos bendrų motyvų pateikimo [47]. Šiame vertinime nematau jokios teisės klaidos, nes, viena vertus, pagal minėtą teismo praktiką negalima remtis prielaida, kad pagiriamasis ar reklaminis žymuo neturi skiriamojo požymio *per se*; kita vertus, Bendrasis Teismas neatmeta EUIPO galimybės pateikti bendrus motyvus, o įpareigoja tokiu atveju atmesti žymens skiriamąjį požymį dėl priežasčių, kitų nei vien tik jo priklausymas reklamos ir pagiriamosios informacijos sričiai.

42 — 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/104/EEB (OL L 40, 1989, p. 1) ir 2008 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/95/EB (OL L 299, 2008, p. 25).

43 — 2012 m. gegužės 24 d. Sprendimas *Formula One Licensing / VRDT* (C-196/11 P, EU:C:2012:314, 41 punktas) ir 2016 m. lapkričio 8 d. Sprendimas *BSH / EUIPO* (C-43/15 P, EU:C:2016:837, 66 punktas). Pirmoje iš minėtų bylų nagrinėtas žymens F1 skiriamojo požymio nebuvimas, kurį Bendrasis Teismas patvirtino, nors jis pirmiau buvo įregistruotas kaip nacionalinis prekių ženklas. Nors minėtos bylos skiriasi nuo šios bylos aplinkybių, 2012 m. gegužės 24 d. sprendime padarytas išvadas galima pritaikyti šioje byloje.

44 — Vykstant teismo posėdžiui EUIPO tvirtino mananti, kad žodžiu „deluxe“ visiškai neįmanoma išskirti jokių prekių ar paslaugų.

45 — Taip pat vykstant teismo posėdžiui atsakydama į Teisingumo Teismo klausimus EUIPO pripažino, kad jos pagrindinis argumentas paremtas absoliučiu ženklo „deluxe“ galimybės identifikuoti prekes ar paslaugas nebuvimu ir kad jos papildomas argumentas grindžiamas tuo, kad nagrinėjant tokias prekes ar paslaugas reikėtų išsiaiškinti, ar jos turi bendrų savybių, kurios leistų jas priskirti prie vienos ar kelių kategorijų.

46 — Skundžiamo sprendimo 27 punktas *in fine*.

47 — Nors šis argumentas nurodytas skundžiamo sprendimo pabaigoje, atrodo tinkama jį pateikti kaip palyginimą šioje dalyje, nes manau, kad jis geriau paaiškina minėto sprendimo *ratio decidendi*.

62. Be to, nagrinėdamas *Deluxe Inc*. paraiškoje nurodytas prekes ir paslaugas [48], Bendrasis Teismas konstatuoja, kad egzistuoja galimybė suskirstyti jas mažiausiai į septynias kategorijas, nes, kaip matyti iš šių prekių ir paslaugų aprašymo, jos ganėtinai skiriasi ir šie skirtumai susiję su jų pobūdžiu, savybėmis, paskirtimi ir pateikimo rinkai būdais [49]. Toliau [50] Bendrasis Teismas konstatavo, kad analizė nebuvo atlikta kiekvienos prekės ir paslaugos atžvilgiu (nei jų eventualaus sugrupavimo atžvilgiu) ir kad Apeliacinė taryba nenurodė, jog minėtos prekės ir paslaugos turi pakankamai tiesioginę ir konkrečią sąsają, kad sudarytų homogeninę kategoriją.

63. Teisingumo Teismas nustatė kriterijus, kurie svarbūs vertinant prekių ir paslaugų homogeniškumą, Nutarties *CFCMCEE / VRDT* 46 punkte [51], kuriame nagrinėjo, pripažino tinkamais ir patvirtino kriterijus, kuriais vadovavosi Bendrasis Teismas, t. y. minėtų prekių ir paslaugų savybes, bendras pagrindines charakteristikas ir funkcijas.

64. Taigi, skundžiamame sprendime Bendrasis Teismas tik naudoja kriterijus, kuriuos Teisingumas nustatė Nutartyje *CFCMCEE / VRDT* [52]. Kitaip tariant, jis atsižvelgė į minėtų prekių ir paslaugų savybes, bendras pagrindines charakteristikas ir funkcijas, kad nustatytų jų skirtumus [53]. Iš esmės jis laikėsi minėtoje teismo praktikoje suformuotų gairių ir šiuo klausimu nepadarė jokios teisės klaidos.

65. Neabejotina, kad Apeliacinė taryba mano, kad žymens skiriamojo požymio prekių ir paslaugų atžvilgiu nebuvimą lėmė tai, kad visos jos „be išimties“ [54] galėjo būti įvardytos kaip esančios geresnės kokybės. EUIPO nuomone, nebūtina, kad visoms prekėms ir paslaugoms bendra savybė būtų matoma iš jų aprašymo: pakaktų pakankamos ir tiesioginės sąsajos, kad įvairias prekes ir paslaugas būtų galima priskirti prie „pakankamai homogeninės“ kategorijos.

66. Iš tikrųjų apeliaciniu skundu siekiama šią teismo praktiką išplėsti taip, kad kriterijumi būtų laikoma ir bendra savybė, kurią nurodo EUIPO, t. y. galimybė visas prekes ir paslaugas laikyti esančiomis „geresnės kokybės“.

67. Nepritariu EUIPO siūlymui, kuriuo, mano nuomone, supainiojami du skiriamojo požymio nagrinėjimo proceso momentai. Kai nagrinėjamas visuomenės suvokimas, reikia išsiaiškinti, ar ji, remdamasi pagiriamojo pobūdžio informacija, nustato įmonę, su kuria siejamos prekės ir paslaugos, ar vis dėlto ji ją supranta kaip paprastą kokybės nuorodą. Tačiau norint nustatyti prekių kategorijas, kurių atžvilgiu galima konstatuoti prekių ženklo skiriamąjį požymį, būtina, kad sąsaja kiltų iš jų pačių, t. y. iš joms bendrų charakteristikų, joms būdingų savybių arba iš jų funkcijų.

68. Kitaip sakant, pirmiausia reikia išsiaiškinti ir prireikus sugrupuoti elementus ir neatskiriamas sąsajas, kurios leidžia suskirstyti skirtingas prekes ir paslaugas į kategorijas; tuomet jas reikia susieti su žymeniu, kurio skiriamasis požymis nagrinėjamas. Tik nustačius bendrą šių prekių ir paslaugų elementą, kuris leistų jas vertinti kaip tam tikru lygiu homogenines, galima būtų atlikti bendrą taip nustatytos homogeninės minėtų prekių ir paslaugų kategorijos prekių ženklo skiriamojo požymio vertinimą [55].

48 — Skundžiamo sprendimo 20 ir 21 punktai.

49 — Bendrojo Teismo teigimu, „prašomas įregistruoti prekių ženklas skirtas daugiau nei devyniasdešimčiai prekių ir paslaugų, kurios priskiriamos prie aštuonių skirtingų klasių ir kurios susijusios su skirtingomis sritimis, kaip antai kinu, reklama, prekių sandėliavimu ir vežimu, moksliniais tyrimais ir prekių vystymu, saugumu, laisvalaikiu ar informacinėmis technologijomis“ (skundžiamo sprendimo 20 punktas).

50 — Ten pat, 22 punktas.

51 — 2010 m. kovo 18 d. nutartis (C-282/09 P, EU:C:2010:153).

52 — 2010 m. kovo 18 d. nutartis (C-282/09 P, EU:C:2010:153).

53 — „Tokia sąsaja tarp, pavyzdžiui, kinematografinių filmų, prekių pristatymo sunkvežimiu paslaugų, prekių sandėliavimo paslaugų, mokslinių tyrimų ir prekių vystymo, taip pat interneto svetainių prieglobos ir projektavimo kitiems, nėra akivaizdi ir bet kuriuo atveju jos negalima nustatyti remiantis ginčijamo sprendimo tekstu“ (skundžiamo sprendimo 27 punktas).

54 — Ginčijamo sprendimo 22 punktas.

55 — Bendros savybės, matomos iš prekių ženklu „perduodamos informacijos“, pripažinimas reiškia, kad pakeičiamas loginės dedukcijos procesas, pagal kurį ieškoma pakankamai tiesioginės ir konkrečios sąsajos tarp prekių ir paslaugų.

69. EUIPO teigimu, tariamai bendra prekių ir paslaugų, kurioms skirtas prekių ženklas „deluxe“, savybė atsiranda iš pačios pagiriamosios informacijos. Tačiau pabrėžiu, kad tokia dedukcija paremta ne prekių ir paslaugų analize, bet žymens analize atsižvelgiant į atitinkamą visuomenę. Siekiant sukurti homogenines prekių ir paslaugų kategorijas, būtina atsižvelgti į prekių ir paslaugų, kurias siekiama apsaugoti, savybes, nes tik jomis remiantis galima nustatyti esminius galimus palyginti elementus ir taip nustatyti panašumus ir skirtumus. Galiausiai toks būdas yra objektyvesnis ir proporcingesnis, todėl ūkio subjektams suteikia didesnį teisinį saugumą.

70. Taigi, nesutinku su EUIPO argumentais, kuriais, kaip nurodyta, išplečiamos tiesioginių ir konkrečių sąsajų, suteikiančių skirtingoms prekėms ir paslaugoms homogeniškumą, nustatymo galimybių ribos, taip suteikiant galimybę bendrai jas įvertinti analizuojant skiriamąjį požymį. Tokia galimybė atmesta, nes Bendrasis Teismas pasirėmė Nutartyje *CFCMCEE / VRDT*[56] patvirtintais kriterijais (t. y. prekių ir paslaugų savybėmis, bendromis esminėmis charakteristikomis ir funkcijomis), siekdamas nustatyti skirtumus tarp jų, taigi, Bendrasis Teismas šiuo klausimu laikėsi minėtos teismo praktikos ir nepadarė jokios teisės klaidos.

71. Grįsdama savo apeliacinį skundą EUIPO nurodo ir Teisingumo Teismo nutartį byloje, susijusioje su prekių ženklu „BigXtra“[57]. Vis dėlto minėtos nutarties 48 ir 49 punktuose nurodytas ne pakankamai tiesioginės ir konkrečios sąsajos tarp nagrinėtų prekių ir paslaugų pagrindas, bet prieš Bendrąjį Teismą nukreiptas argumentas, kad, kaip teigė apeliantė toje byloje, Bendrasis Teismas perkėlė įrodinėjimo pareigą, kiek tai susiję su absoliučiu atsisakymo įregistruoti pagrindu.

72. Sprendime, dėl kurio buvo pateiktas apeliacinis skundas minėtoje byloje[58], Bendrasis Teismas tik atmetė ieškovės argumentą, kad Apeliacinė taryba klaidingai nenagrinėjo žymens skiriamojo požymio paraiškoje nurodytų prekių ir paslaugų atžvilgiu. Taigi vėliau paduotame apeliaciniame skunde Teisingumo Teismui nebuvo pateiktas nagrinėti klausimas, ar kaip sąsajos tarp prekių ir paslaugų pakanka fakto, kad visos jos gali būti pasiūlytos su didelėmis nuolaidomis, didelėmis lengvatomis arba konkrečia kompensacija, ir minėtas skundas buvo grindžiamas tik su įrodinėjimo pareiga susijusiu pagrindu, o jį Teisingumo Teismas atmetė ir atitinkamai paliko galioti skundžiamą sprendimą. Todėl Teisingumo Teismo nutartimi byloje *BigXtra*[59] negalima remtis šioje byloje.

73. Taip pat nesutinku su argumentu, kad, nepritarus siūlymui išplėsti teismo praktiką EUIPO siūlomomis sąlygomis, tai lemtų nereikalingo pagrindinio atmetimo motyvo pakartojimą jos sprendimuose kiekvienos prekės ir paslaugos atžvilgiu. Tokia pasekmė nėra būtina arba negalima panaikinti, nes to nereikalaujama pagal skundžiamą sprendimą, ir negalima atmesti tikimybės, kad tas pats atmetimo pagrindas taikytinas skirtingoms prekių ir paslaugų kategorijoms; tokiu atveju galima paprasčiausiai pateikti bendrą paaiškinimą dėl tokio taikymo.

74. Galiausiai, kaip minėjau šios išvados pradžioje[60], norėčiau trumpai grįžti prie Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies c punkto. Šiame punkte, o ne b punkte, kuris vienintelis nurodytas apeliaciniame skunde, numatyti absoliutūs atsisakymo įregistruoti apibūdinamuosius žymenis pagrindai, t. y. kai prekių ženklai „sudaryti tiktai [iš žymenų arba] nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami žymėti <…> kokybei <…> ar kitoms prekių ar paslaugų charakteristikoms“.

56 — 2010 m. kovo 18 d. nutartis (C-282/09 P, EU:C:2010:153).

57 — 2014 m. gruodžio 11 d. Nutartis *BigXtra*, (C-253/14 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2445). Žr. šios išvados 25 punktą.

58 — 2014 m. kovo 21 d. Bendrojo Teismo sprendimas *FTI Touristik / VRDT (BigXtra)* (T-81/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2014:140, 43–47 punktai).

59 — 2010 m. kovo 18 d. nutartis (C-282/09 P, EU:C:2010:153).

60 — Žr. šios išvados 5 punktą.

75. Kaip minėta, Bendrasis Teismas pasinaudojo jam suteikta galimybe nenagrinėti kitų panaikinimo motyvų, kai vienas iš jų pripažįstamas pagrįstu (šiuo atveju tai yra to paties 7 straipsnio 1 dalies b punkte numatytas pagrindas), todėl jis nenagrinėjo pagrindo, grindžiamo c punkto pažeidimu. Iš tiesų Teisingumo Teismas, nagrinėdamas, kuo šios nuostatos skiriasi, pripažino, kad jų taikymo sritys iš dalies sutampa, t. y. b punktas apima visus atvejus, kai žymuo negali būti naudojamas vienos įmonės prekėms arba paslaugoms atskirti nuo kitos įmonės prekių ar paslaugų [61], o tai galėtų pagrįsti skundžiame sprendime pasirinktą poziciją nenagrinėti panaikinimo pagrindo, minimo c punkte.

76. Tačiau, siekiant Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies tinkamo taikymo, toje pačioje teismo praktikoje šis teiginys buvo detalizuotas pabrėžiant, kad c punkte nurodytas atsisakymo įregistruoti pagrindas turi būti taikomas tik jame aiškiai numatytais atvejais [62]. Toks vertinimas turi būti siejamas su bendruoju interesu, kuriuo grindžiama ši nuostata, t. y. kad tik iš žymenų ar nuorodų, kurie naudojami prekės arba paslaugos savybėms nurodyti, sudaryti prekių ženklai pagal minėtą teisės nuostatą gali būti naudojami visų ir negali būti įregistruoti [63].

77. Tačiau manau, kad jeigu sprendimas ginčijamas dėl dviejų b ir c punktuose nurodytų atsisakymo pagrindų, dėl šių nuostatų taikymo sričių persipynimo pageidautina, kad Bendrasis Teismas išnagrinėtų kiekvieną iš jų, nors jis pripažįsta tik vieno iš jų buvimą. Kaip ir kiti generaliniai advokatai, siūlau net pradėti nagrinėjimą nuo c punkto [64], nes, atsižvelgiant į Reglamento dėl Sąjungos prekių ženklo teisėkūros kontekstą, pageidautina nesulyginti abiejų kriterijų ir nelaikyti jų savaime susijusiais [65].

78. Iš tikrųjų, nors pakanka vieno absoliutaus atsisakymo įregistruoti pagrindo, kad registracija būtų neįmanoma [66], išnagrinėjus kitus nurodytus absoliučius atsisakymo pagrindus ir priėmus dėl jų sprendimą, gali būti išvengta, kad panaikinimo atveju būtų tęsiamas procesas dėl panaikinimo.

79. Bet kuriuo atveju, kadangi EUIPO argumentai dėl ginčijamo žymens skiriamojo požymio nebuvimo paremti tuo, kad juo nusakoma geresnė kokybė, padarytos išvados taikytinos ir Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktui, ir jo c punktui (įskaitant „kokybės nuorodą“).

80. Taigi manau, kad negalima pripažinti, jog vienintelis apeliacinio skundo pagrindas yra pagrįstas, nes skundžiamame sprendime nėra teisės klaidų, kurias nurodo EUIPO, todėl apeliacinį skundą reikia atmesti.

VI. Išvada

81. Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui:

1. Atmesti Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnybos (EUIPO) pateiktą apeliacinį skundą dėl 2015 m. birželio 4 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-222/14, *Deluxe Laboratories / VRDT (deluxe)*.

2. Priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas, kurias patyrė *Deluxe Entertainment Services Group Inc.*

61 — 2011 m. kovo 10 d. Sprendimas *Agencja Wydawnicza / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 47 punktas).

62 — 2011 m. kovo 10 d. Sprendimas *Agencja Wydawnicza / VRDT* (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 48 punktas).

63 — 2003 m. balandžio 8 d. Sprendimas *Linde ir kt.* (C-53/01, EU:C:2003:206, 74 punktas). Be abejonės, žymuo „deluxe“ yra mišrus žymuo, tačiau jeigu ir ekspertas, ir Apeliacinė taryba pabrėžė vaizdinio elemento „banalumą“ ir taip paneigė bet kokią jo svarbą nagrinėjant skiriamąjį požymį, nuoseklumo sumetimais jie turėjo nagrinėti minėtą žymenį kaip žymenį, kurį sudaro *tik* galima prekių kokybės nuoroda.

64 — Žr. generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvadą byloje *Mag Instrument / VRDT* (C-136/02, EU:C:2004:151, 20 punktas).

65 — Generalinio advokato F. Jacobs išvada byloje *VRDT / Wrigley* (C-191/01 P, EU:C:2003:225, 51 ir 53 punktai).

66 — 2008 m. vasario 13 d. Nutartis *Indorata-Serviços e Gestão / VRDT* (C-212/07 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2008:83, 27 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).